

“Masumların aklandığı gün bir değil bin Caner feda olsun” derdi

YA ZI Ebrar Durukan
Kızı

Cemaat soruşturmaları kapsamında 2017 yılının ortalarında tutuklanan ve Nevşehir Cezaevi'nde 1 yıl kalan Caner Durukan, 2,5 yıldır bağırsak kanseri tedavisi görüyordu. Durukan'ın tedavisi cezaevinde geciktirilince tümör karaciğerine sıçramıştı.

Evli ve iki çocuk sahibi Durukan, Kayseri'nin Develi ilçesinde görev yaparken Ekim 2016'da ihraç edildi. Durukan'ın ailesine söylediği son sözleri “Hayatımda yanlış yapmadım, yanlış insanlarla birlikte olmadım, tanıdığım insanlar pırl pırl, ahirette de onlarla olmak isterim. Ölümünden korkmuyorum, masum insanların aklandığı gün bir değil bin Caner feda olsun. Allah'tan gelen baş göz üstüne” oldu.

Yaşadığımız çok zor geçen son senelerde babamdan çok şeyler öğrendim. Örneğin; babam işinden atıldığında ne yapacağımız konusunda

korkularım vardı. -Şu an bu korkulardan pişman olsam da- babamın yüzüne baktım çaresizce. Konuşmama gerek yoktu babam içimden geçenleri anlamıştı.

“Hallederiz kızım!” dedi. “Tamamen teslim olup inanmak bu olmalı.” diye düşündüm.

Her şeyin Allah'ın elinde olduğunu bana duruşuyla öğretiyordu. Babam yeni bir iş buldu ve çalışmaya başladı fakat çok geçmeden hapse atıldı. O yanımda yokken, kendimi hayata karşı savunmasız ve güvensiz hissediyordum.

Her zaman olduğu gibi babama güvencim çünkü o yalan söylemezdi.

Cezaevine, babamı ziyarete ilk gidişimde neden orada olduğumu sorguladım.

Birkaç seferden sonra oraya ziyarete gelen diğer kişilerle tanıştık. Hepsi pırl pırl insanlardı. Kendime hiç yakıştıramadığım bu yere nasıl da yakıştığımı düşündüm.

Acaba ben nasıl bir iyilik yapmıştım da böyle güzel insanları tanımıştım.

Yeni doğmuş bebekler hapisteki babalarını amca olarak taniyorlardı. Küçük çocuklar görüş bitiminde babalarının peşlerinden koşup ağlıyorlardı. O küçük çocuklar baba sevgisinin ne olduğunu bilmiyorlardı. Babam tahliye oldu ama sağlık durumu çok kötüydü.

Babamın namaz kılınışı izlemeyi bile özlemiştim. Namaz kılarken canının yandığı her hâlden belliydi. Hastaneye gitti ve tetkikler sonucunda kanser teşhis konuldu.

Hastalığına hiç isyan etmedi. Her zaman hastalığı yeneceğine inandı. Ben de inandım ama okuldan eve içimde bir korkuyla dönerdim her gün. “Acaba babam evde mi, sonuçları nasıl çıktı?” soruları kafamda dönerdi.

İnsanlık hali, canımız acıdığı zaman “Of” deriz. Ben babamdan canım acıyınca “Of” değil “Af Allah'ım af” demeyi, sabrı ve şükürü öğrendim. Bir gün babam bana “Ben ölürsem

ne yaparsın ağlar mısın?” dedi. Ben de “Asla üzülmem ve ağlamam” dedim.

AMCALARIM BABAMIN HEP YANINDAYDILAR

Bu cevabı verirken 13 yaşındaydım. Bunu söylerken amcamın babamı üzmemekti. Kıymetli amcalarım her anlamda babamı destekliyorlardı.

Zekeriya amcamın şehit haberini aldığımızda evdeki herkes çok kötüydü. Benim o güçlü babamın gözlerinden boncuk boncuk yaşlar dökülüyordu. Zekeriya amcamı bir sefer bile görmemişim sadece babamın bana anlattığı kadar biliyordum. Amcamın küçücük çocukları vardı. Onlar için sadece dua edebiliyordum.

Bir süre sonra ben de babamı kaybettim. Haber ilk geldiğinde sabrettim. Babamdan öğrenmişim; canım ilk yandığında sabrımı göstermem gerekirdi.

Her zaman “iyi ki” dedim. İyi ki onun kalbini kırmamak için çabaladım ve iyi ki o benim babamdı. Şu an düşünüyorum da “keşke sen ölürsen ağlamam.” demeseymişim.

ASLA YALAN SÖYLEMEMEM GEREKTİĞİNİ HEP SÖYLERDİ

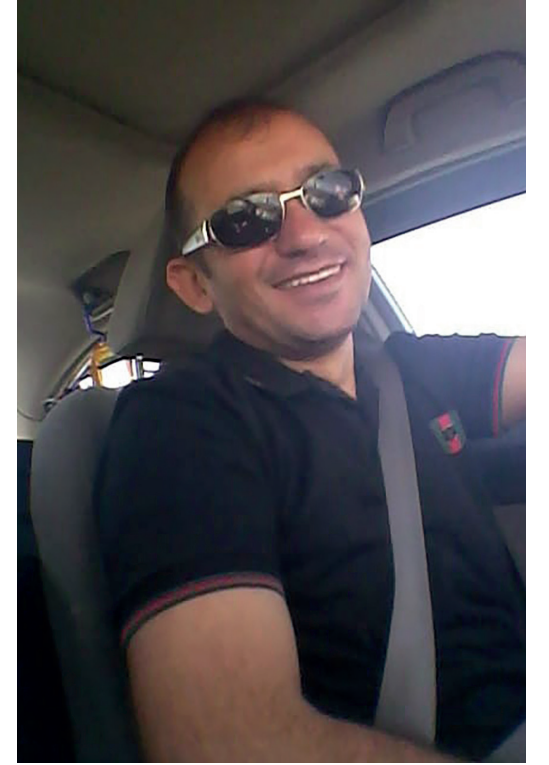
Ona yalan söylemiş olmamak için ağlamamaya çalıştım fakat engel olamadım. O güne kadar babamdan öğrendiğim gibi yaptım şükrettim.

Babamı o yaşına kadar görebildiğime, aramızdaki samimi ilişkiye hep şükrettim.

Hep şunu diyordum: Babam kazanmıştı.

Babamın sadece fikirlerini susturmak değil, kendisini yok etmek istediler ama kahraman babam son nefesine kadar korkusuzca dik durdu. Tek bir kez olsun geri adım atmadı.

Babamı çok seviyorum iyi ki Caner Durukan benim babam. Dünya iyisi bir sürü amca bıraktı. Canım babam, iyiki pırlanta gibi insanlarla tanışmamı sağladın.

Caner Durukan

Doğum Tarihi:
25.03.1978

Vefat Tarihi:
03.06.2020

Mesleği:
Sağlık memuru

Vefat nedeni:
Cezaevinde kanser